

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 19

16 Φεβρουαρίου 2010

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3820

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος, που υπογράφηκε στο Ραμπάτ, στις 20 Μαρτίου 2007, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ
ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Η Ελληνική Δημοκρατία και το Βασίλειο του Μαρόκου, επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1

ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΗ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2

ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος, που επιβάλλονται για λογαριασμό καθενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών του αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα ή σε στοιχεία του εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς επίσης και των φόρων που επιβάλλονται στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

i) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
ii) ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
(εφεξής αναφερόμενος ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση του Βασιλείου του Μαρόκου

i) ο γενικός φόρος εισοδήματος,

ii) ο φόρος εταιρειών

(εφεξής αναφερόμενοι ως «Μαροκίνοι φόροι»).

4. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιονδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους, οι οποίοι επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης, επιπρόσθετα ή σε αντικατάσταση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών, γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιοδήποτε ουσιαστικές μεταβολές έχουν επέλθει στις φορολογικές νομοθεσίες τους αντίστοιχα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά:

α) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή το Βασίλειο του Μαρόκου, όπως το κείμενο απαιτεί,

β) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών της υδάτων, καθώς επίσης και του τμήματος των υδάτων, του βυθού και του υπεδάφους κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα, σύμφωνα με την εσωτερική της νομοθεσία και με το διεθνές δίκαιο, προς το σκοπό της εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,

γ) ο όρος «Μαρόκο» υποδηλώνει το Βασίλειο του Μαρόκου και όταν χρησιμοποιείται με την γεωγραφική έννοια, περιλαμβάνει:

i) το έδαφος του Βασιλείου του Μαρόκου, τα χωρικά ύδατα και

ii) τις θαλάσσιες περιοχές πέραν των χωρικών υδάτων, συμπεριλαμβανομένου του θαλασσιού βυθού και του υπεδάφους του (υφαλοκρηπίδα) και την αποκλειστική οικονομική ζώνη, επί της οποίας το Μαρόκο ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία και με το διεθνές δίκαιο, με σκοπό την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,

δ) ο όρος «φόρος» υποδηλώνει τον Ελληνικό ή τον Μαροκίνο φόρο, όπως το κείμενο απαιτεί,

ε) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,

στ) ο όρος «εταιρεία» υποδηλώνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα,

ζ) οι όροι «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν, αντίστοιχα, την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

η) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει οποιαδήποτε μεταφορά με αεροσκάφος την εκμετάλλευση του οποίου έχει μια επιχείρηση που έχει την έδρα της πραγματικής διοίκησής της στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή με πλοίο έχει νηολογηθεί ή εφοδιασθεί με ναυτιλιακά έγγραφα από το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια ή πλόες αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών εντός του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

θ) ο όρος «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει:

(i) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του,

(ii) στην περίπτωση του Μαρόκου, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του,

i) ο όρος «υπήκοος» υποδηλώνει:

(i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ιθαγένεια ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη,

(ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία ή ένωση προσώπων που αποκτά το νομικό καθεστώς του από τους νόμους που ισχύουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, της παρούσας Σύμβασης από ένα Συμβαλλό-

μενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτήν έχει, εκτός εάν η έννοια του κειμένου (context) απαιτεί διαφορετικά, την έννοια την οποία έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, σχετικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, υπερισχύουσας οποιασδήποτε σημασίας δίδεται στον όρο αυτόν, σύμφωνα με την ισχύουσα φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους, σε σχέση προς εκείνη που δίδεται στον όρο αυτόν, σύμφωνα με τους άλλους νόμους αυτού του Κράτους.

Άρθρο 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικίας του, διαμονής του, τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης και, επίσης, περιλαμβάνει αυτό το Κράτος και κάθε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Ο όρος αυτός, όμως, δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό, μόνον όσον αφορά εισόδημα από πηγές εντός αυτού του Κράτους.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η κατάστασή του καθορίζεται ως εξής:

α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν αυτός διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, αυτός θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων δεν μπορεί να καθορισθεί ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους, στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους, του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν το θέμα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής του διοίκησης.

Άρθρο 5 ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες μιας επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

- α) έδρα διοίκησης,
- β) υποκατάστημα,
- γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο,

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων και

ζ) κατάσταση πωλήσεων.

3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει επίσης: α) Ένα εργοτάξιο, ένα έργο κατασκευής, συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες επίβλεψης που συνδέονται με αυτά, αλλά μόνον εφόσον αυτό το εργοτάξιο, το έργο ή οι δραστηριότητες μηνών διαρκούν πλέον των έξι (6) μηνών.

β) Την παροχή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών συμβούλου, από μία επιχείρηση, μέσω υπαλλήλων της ή άλλου προσωπικού, το οποίο απασχολείται από την επιχείρηση για το σκοπό αυτόν, αλλά μόνον εφόσον οι δραστηριότητες αυτής της φύσης διαρκούν (για το ίδιο ή για συναφές έργο) στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για μια περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν αθροιστικά τους έξι (6) μήνες σε οποιοδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο.

γ) Ένα πρόσωπο που διεξάγει παράκτιες και υπεράκτιες δραστηριότητες, οι οποίες σχετίζονται με την εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση του βυθού και του υπεδάφους του και των φυσικών πόρων, που βρίσκονται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση ή την έκθεση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση ή την έκθεση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή για την συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε), εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου, η οποία προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό, είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο -εκτός από ανεξάρτητο πρόσωπο, για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7- ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο πρώτο - μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος σε σχέση με οποιοσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εάν αυτό το πρόσωπο:

α) Έχει και συνήθως ασκεί σε αυτό το Κράτος την εξουσιοδότηση να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, εκτός εάν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σε αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, εάν ασκούνται μέσω καθορισμένης βάσης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτήν την καθορισμένη βάση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μόνιμη εγκατάσταση, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου ή

β) δεν έχει τέτοια εξουσία, αλλά συνήθως διατηρεί στο πρώτο - μνημονευόμενο Κράτος απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων, από το οποίο συστηματικά παραδίδει αγαθά ή εμπορεύματα εκ μέρους της επιχείρησης.

6. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, μια ασφαλιστική επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εξαιρουμένης της αντασφάλισης, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση, στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν συλλέγει ασφάλιστρα στο έδαφος αυτού του άλλου Κράτους ή ασφαρίζει κινδύνους που ανακύπτουν εκεί μέσω ενός προσώπου, το οποίο δεν είναι ανεξάρτητος πράκτορας, για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7.

7. Μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω ενός μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, υπό τον όρο ότι τα πρόσωπα αυτά ενεργούν εντός των συνηθισμένων πλαισίων της δραστηριότητας τους. Εντούτοις, όταν οι δραστηριότητες ενός τέτοιου πράκτορα ασκούνται πλήρως ή σχεδόν πλήρως για λογαριασμό αυτής της επιχείρησης και οι όροι που επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ της επιχείρησης και του πράκτορα στις εμπορικές και οικονομικές σχέσεις τους διαφέρουν από εκείνους που συνάπτονται μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, ο πράκτορας αυτός δεν θεωρείται ανεξάρτητος, κατά την έννοια της παραγράφου αυτής.

8. Το γεγονός ότι μια εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή που διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλον τρόπο), δεν καθιστά αυτό και μόνον την καθεμιά από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια, η οποία καθορίζεται από την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο βρίσκεται αυτή η περιουσία. Ο όρος περιλαμβάνει, εν πάση περιπτώσει, περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγαιο ιδιοκτησία, επικαρπία

ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους, μεταβαλλόμενες ή πάγιες, ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοίαρκα και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία, η οποία χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

5. Όταν η κυριότητα μετοχών ή άλλων εταιρικών δικαιωμάτων σε μια εταιρεία ή σε μια άλλη νομική οντότητα παρέχει στον κύριο τέτοιων μετοχών ή εταιρικών δικαιωμάτων, το δικαίωμα επικαρπίας της ακίνητης περιουσίας που ανήκει στην εταιρεία ή τη νομική οντότητα, το εισόδημα που προκύπτει για τον κύριο από την άσκηση, μίσθωση ή χρήση αυτού του δικαιώματος επικαρπίας υπ' οποιασδήποτε άλλη μορφή, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία.

Άρθρο 7 ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες ως ανωτέρω, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορεί να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών, το οποίο αποδίδεται:

α) σε αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση,

β) σε πωλήσεις σε αυτό το άλλο Κράτος αγαθών ή εμπορευμάτων του ίδιου ή παρόμοιου είδους με αυτά που πωλούνται μέσω αυτής της μόνιμης εγκατάστασης ή

γ) σε άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες που διεξάγονται σε αυτό το άλλο Κράτος, του ίδιου ή παρόμοιου είδους με αυτές που πραγματοποιούνται μέσω αυτής της μόνιμης εγκατάστασης.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, τότε σε κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, αποδίδονται στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη, τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση, που διεξάγει τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση, της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της επιχειρηματικής δραστηριότητας της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων που πραγματοποιούνται για τους

σκοπούς αυτούς, είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού. Ωστόσο, δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση καμία δαπάνη, σε σχέση με ποσά, εάν υπάρχουν, τα οποία καταβάλλονται (εκτός από την πληρωμή πραγματικών δαπανών) από τη μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης ή προς άλλα γραφεία της, υπό την μορφή δικαιωμάτων, αμοιβών ή άλλων παρόμοιων πληρωμών, ως αντάλλαγμα για τη χρήση ευρεσιτεχνιών ή άλλων δικαιωμάτων ή υπό την μορφή προμήθειας για την παροχή ειδικών υπηρεσιών ή για τη διαχείριση ή, με την εξαίρεση των τραπεζικών επιχειρήσεων, υπό τη μορφή τόκων από το δανεισμό χρημάτων προς τη μόνιμη εγκατάσταση. Παρομοίως, κατά τον προσδιορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, δεν λαμβάνονται υπόψη τέτοιες πληρωμές, χρεώσεις από τη μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης ή προς οποιοδήποτε από τα άλλα γραφεία της.

4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση να προσδιορίζονται, με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος να προσδιορίζει τα φορολογητέα κέρδη με έναν τέτοιο καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Εντούτοις, η υιοθετούμενη αυτή μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν Άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δεν αποδίδεται στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων από την μόνιμη εγκατάσταση για την επιχείρηση.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση, προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος, για τα οποία γίνεται μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των Άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένα τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα,

2. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 εφαρμόζονται, επίσης, σε κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9

ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Αν:

α) επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή

στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορεί να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους -και φορολογεί ανάλογα- κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα κατ' αυτόν τον τρόπο περιληφθέντα κέρδη είναι κέρδη, τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους, αν οι όροι που είχαν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος, προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σε αυτό το Κράτος, επί εκείνων των κερδών. Κατά τον προσδιορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής λαμβάνονται υπόψη οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διαβουλεύονται, αν είναι αναγκαίο.

Άρθρο 10

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερισμάτα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εντούτοις, τέτοια μερισμάτα, μπορεί επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερισμάτα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει:

α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, αν ο δικαιούχος είναι εταιρεία (εκτός από προσωπική εταιρεία) η οποία κατέχει άμεσα τουλάχιστον το 25% του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερισμάτα,

β) το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερισμάτα.

3. Ο όρος «μερισμάτα» όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές, από μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές ορυχείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική

μεταχείριση όπως το εισόδημα από μετοχές, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος η εταιρία που διενεργεί τη διανομή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης, που βρίσκεται σε αυτό ή αν παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σε αυτό το άλλο Κράτος από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή (holding), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτή την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός εάν τα εν λόγω μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή εάν η συμμετοχή (holding) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό το άλλο Κράτος ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο εταιρειών επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

6. Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη διάταξη της παρούσας Σύμβασης, όταν μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, τα φορολογητέα κέρδη σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου 7 μπορεί να υπόκεινται σε φόρο παρακράτησης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, αλλά ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 7,5% του ποσού αυτών των κερδών, μετά την αφαίρεση από αυτά του φόρου εισοδήματος εταιρειών, ο οποίος επιβάλλεται σε αυτά στο άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εντούτοις, οι τόκοι αυτοί μπορεί να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος

και καταβάλλονται στην Κυβέρνηση ή στην Κεντρική Τράπεζα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους εξαιρούνται από τη φορολογία στο πρώτο - μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από απαιτήσεις κάθε είδους είτε ασφαλιζονται είτε όχι με υποθήκη και είτε παρέχουν είτε όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη και, ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων, που συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι για τους σκοπούς αυτού του άρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η απαίτηση από χρέος, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρείται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι είτε όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτός οι τόκοι θεωρείται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο - μνημονευόμενο ποσό. Σε αυτή την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορεί, όμως, τα δικαιώματα αυτά να φορολογούνται, επίσης, στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους του Κρά-

τους αυτού, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ'αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει πληρωμές κάθε είδους, που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών για την τηλεοπτική ή ραδιοφωνική αναμετάδοση ή αναμετάδοση μέσω δορυφόρου, μέσω καλωδιακού δικτύου, μέσω οπτικών ινών ή μέσω παρόμοιας τεχνολογίας που χρησιμοποιείται για δημόσια αναμετάδοση, μαγνητοταινιών, δίσκων ή οπτικών δίσκων (software), οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού, αγροτικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική, αγροτική ή επιστημονική εμπειρία (know-how). Ο όρος «δικαιώματα» περιλαμβάνει, επίσης, ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση οποιουδήποτε τέτοιου δικαιώματος στη περιουσία, που συνδέεται με την παραγωγή, την παραγωγικότητα, τη χρήση ή τη διάθεση εξ αυτών, εκτός εάν αυτό το δικαίωμα ή η περιουσία κατέχεται για διάστημα μεγαλύτερο των δύο (2) ετών.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, εάν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή παρέχει σε αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με την μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρείται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρείται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ των δύο αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό

το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου, ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνον στο τελευταίο - μνημονευόμενο ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13

ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας, που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, για τον σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία ή τα αεροσκάφη, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών, κατά τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση μετοχών εταιρείας, η περιουσία της οποίας αποτελείται άμεσα ή έμμεσα κυρίως από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος Άρθρου και στην παράγραφο 3 του Άρθρου 12, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου είναι κάτοικος ο εκποιών την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογείται μόνον σε αυτό το Κράτος, εκτός από τις παρακάτω περιπτώσεις, κατά τις οποίες το εισόδημα μπορεί, επίσης, να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος:

α) Εάν αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση, προς του σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του. Σε αυτήν την περίπτωση, μόνον το εισόδημα αυτό, το οποίο αποδίδεται σε αυτήν την καθορισμένη βάση μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος, ή

β) Εάν αυτός διαμένει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που ανέρχονται σε ή υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες, σε οποια-

δήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, η οποία αρχίζει ή λήγει στο οικείο οικονομικό έτος. Σε αυτήν την περίπτωση, μόνον το εισόδημα αυτό, το οποίο αυτός αποκτά από τις δραστηριότητες του, οι οποίες ασκούνται σε αυτό το άλλο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει, ιδιαίτερα, ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 16, 18, 19, 20 και 21 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός, Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης εργασίας φορολογούνται μόνον σε αυτό το Κράτος, εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εργασία ασκείται κατ' αυτόν τον τρόπο, η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης εργασίας, που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο στο πρώτο - μνημονευόμενο Κράτος, εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, η οποία αρχίζει ή λήγει στο οικείο οικονομικό έτος και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται έναντι εξαρτημένης εργασίας, που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους, κατά τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16

ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

1. Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητά του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, του Εποπτικού Συμβουλίου ή άλλου οργάνου παρόμοιας φύσης, μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητά του ως ανώτατου στελέχους μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή ως μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση των προσωπικών αυτών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή, υπό την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται σε αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος Άρθρου, εισόδημα που αποκτάται από την άσκηση τέτοιων δραστηριοτήτων, όπως αυτές αναφέρονται στην παράγραφο 1, μέσω προγράμματος αθλητισμού και πολιτιστικής συνεργασίας, το οποίο εγκρίνεται και χρηματοδοτείται καθ' ολοκληρίαν ή κατά κύριο λόγο, κυρίως από τις κυβερνήσεις των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών και διεξάγεται σε μη κερδοσκοπική βάση, εξαιρείται από τη φορολογία στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο διεξάγονται οι δραστηριότητες αυτές.

Άρθρο 18

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές, που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης εξαρτημένης εργασίας φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, συντάξεις και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται, σύμφωνα με τη νομοθεσία της κοινωνικής ασφάλισης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο, έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς αυτό το Κράτος ή την υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Εντούτοις, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός του Κράτους αυτού και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους, ο οποίος:

(i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους ή

(ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνον για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από ταμεία που έχουν συσταθεί από αυτό ή από μία πολιτική υποδιαίρεση ή από μία τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο, έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την πολιτική υποδιαίρεση ή προς την τοπική αρχή αυτού, φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Ωστόσο, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος αυτού του άλλου Κράτους.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16, 17 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και σε συντάξεις, έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα, που ασκείται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΙ

Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από την μετάβαση του στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο - μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνον για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Κράτους.

Άρθρο 21

ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

1. Οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο επισκέπτεται ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ύστερα από πρόσκληση από αυτό το Κράτος, από ένα πανεπιστήμιο, από ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα ή οποιονδήποτε άλλον μη κερδοσκοπικό πολιτιστικό φορέα, για μια περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) χρόνια, έχοντας ως αποκλειστικό σκοπό τη διδασκαλία, την παράδοση διαλέξεων ή τη διεξαγωγή ερευνών στον φορέα αυτόν και το οποίο είναι ή ήταν αμέσως πριν από αυτήν την επίσκεψη κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, εξαιρείται της φορολογίας στο πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος, σχετικά με την αμοιβή που λαμβάνει για τη δραστηριότητα αυτήν, υπό τον όρο ότι αυτή η αμοιβή προκύπτει από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Κράτους.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σχετικά με τις αμοιβές που λαμβάνονται για ερευνητικές εργασίες, οι οποίες αναλαμβάνονται όχι προς το δημόσιο συμφέρον, αλλά, κατά κύριο λόγο, για το ιδιωτικό όφελος ενός συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων.

Άρθρο 22

ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, η φορολογική μεταχείριση των οποίων δεν καθορίζεται από τα προηγούμενα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1, δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο εισπράττων αυτό το εισόδημα, ο οποίος

είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή ασκεί σε αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μια καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 23

ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Όταν κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο - μνημονευόμενο Κράτος αναγνωρίζει, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2, ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος.

Εντούτοις, τέτοια έκπτωση, δεν υπερβαίνει το μέρος εκείνο του φόρου, όπως υπολογίστηκε πριν δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί σε ένα τέτοιο εισόδημα, το οποίο μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όταν, σύμφωνα με τους νόμους του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μια απαλλαγή ή μείωση φόρων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση χορηγείται για τον σκοπό της ενθάρρυνσης της οικονομικής ανάπτυξης σε αυτό το Κράτος, ο φόρος ο οποίος θα είχε καταβληθεί αν δεν υπήρχε αυτή η απαλλαγή ή η μείωση θεωρείται ότι έχει καταβληθεί, για τους σκοπούς της παραγράφου 1.

3. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους εξαιρείται από τη φορολογία σε αυτό το Κράτος, αυτό το Κράτος μπορεί, ωστόσο, κατά τον υπολογισμό του ποσοστού του φόρου στο υπόλοιπο εισόδημα ενός τέτοιου κατοίκου, να λάβει υπόψη του το εισόδημα που έχει εξαιρεθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ιδιαίτερα σε σχέση με την κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται, επίσης, σε πρόσωπα, τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Απάτριδες, οι οποίοι είναι κάτοικοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υποβάλλεται, σε κανένα από

τα Συμβαλλόμενα Κράτη, σε καμία φορολογία ή καμία σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υποβάλλεται ή μπορεί να υποβληθεί ο υπήκοος του εν λόγω Κράτους, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ιδιαίτερα σε σχέση με την κατοικία.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή σε αυτό το άλλο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις αυτού του άλλου Κράτους, οι οποίες διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή δεν ερμηνεύεται ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς, λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Εξαιρουμένων των περιπτώσεων, κατά τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 7 του Άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές, που καταβάλλονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται προς έκπτωση, κατά τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, με τους ίδιους όρους ως αν είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο - μνημονευόμενου Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υποβάλλονται ή μπορεί να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

6. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν ερμηνεύονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να εμποδίζουν κάθε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος:

- να επιβάλλει φόρο, όπως αυτός περιγράφεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 10

- να εφαρμόζει τις διατάξεις του εσωτερικού του δικαίου, σχετικά με την υποκεφαλαιοδότηση (thin capitalization).

7. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου, εφαρμόζονται σε φόρους κάθε είδους και μορφής ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2.

Άρθρο 25

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Όταν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας, που προβλέπονται από την εσωτερική

νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την περίπτωση του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται για το πρόσωπο αυτό η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να διαβουλεύονται για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις, οι οποίες δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, καθώς και μέσω μίας μικτής επιτροπής, αποτελούμενης από τις ίδιες ή τους εκπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας, κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 26

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών, σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση, στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο, όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δώξη ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές αυτές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με την νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 27

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή στο βαθμό που τους επιτρέπει αντίστοιχα η εσωτερική τους νομοθεσία, προκειμένου να εισπράξουν τους φόρους που αναφέρονται στο Άρθρο 2, καθώς επίσης και τόκους και πρόστιμα που σχετίζονται με αυτούς τους φόρους, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν ληφθεί τα κατάλληλα μέτρα για αυτήν την εισπραξη αυτών των φόρων από το Συμβαλλόμενο Κράτος, το οποίο αιτείται τη συνδρομή.

2. Αξιώσεις που σχετίζονται με το αίτημα συνδρομής δεν έχουν προτεραιότητα έναντι φόρων που ανήκουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο παρέχει τη συνδρομή και οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Αρθρου 26 εφαρμόζονται, επίσης, σχετικά με οποιαδήποτε πληροφορία χορηγείται, σύμφωνα με το παρόν Άρθρο, στην αρμόδια αρχή ενός Συμβαλλόμενου Κράτους.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής των διατάξεων αυτού του Άρθρου.

Άρθρο 28

ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα σε αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών, κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29 ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιούν το ένα στο άλλο εγγράφως, μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των νομικών διαδικασιών που απαιτούν αντίστοιχα οι εσωτερικές νομοθεσίες τους.

2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ 30 ημέρες, μετά την ημερομηνία ανταλλαγής των εγγράφων επικύρωσης και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή:

α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σχετικά με ποσά καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του πρώτου ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ και

β) αναφορικά με άλλους φόρους, για κάθε φορολογικό έτος ή περίοδο που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 30

ΛΗΞΗ

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει την Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία για τη λήξη της έξι (6) τουλάχιστον μήνες πριν από το τέλος οποιοδήποτε ημερολογιακού έτους. Σε αυτή την περίπτωση, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, για ποσά που έχουν καταβληθεί ή πιστωθεί κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδόθηκε η καταγγελία αυτή και

β) αναφορικά με τους άλλους φόρους, για οποιοδήποτε φορολογικό έτος ή περίοδο που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του πρώτου ημερολογιακού έτους το οποίο ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδόθηκε η καταγγελία αυτή.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό από τις Κυβερνήσεις τους αντίστοιχα, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στο Ραμπάτ, στις 20 Μαρτίου 2007, στην Αραβική, στην Ελληνική, στη Γαλλική και στην Αγγλική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διάστασης στην ερμηνεία, το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ

Ευριπίδης ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

Μουσταφά ΜΕΣΣΑΟΥΡΙ

Υφυπουργός Εξωτερικών

Υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29 παρ. 2 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 16 Φεβρουαρίου 2010

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΛΟΥΚΙΑ-ΤΑΡΣΙΤΣΑ ΚΑΤΣΕΛΗ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 16 Οκτωβρίου 2005

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

* 0 1 0 0 0 1 9 1 6 0 2 1 0 0 0 3 2 *

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://www.et.gr> - e-mail: webmaster.et@et.gr